

Spojené věci T-366/03 a T-235/04

Land Oberösterreich a Rakouská republika

v.

Komise Evropských společenství

„Sbližování právních předpisů – Vnitrostátní předpisy, které se odchyľují od harmonizačního opatření – Zákaz používání geneticky modifikovaných organismů v Horním Rakousku – Podmínky použitelnosti čl. 95 odst. 5 ES“

Rozsudek Soudu (čtvrtého senátu) ze dne 5. října 2005 II - 4009

Shrnutí rozsudku

1. *Žaloba na neplatnost – Fyzické a právnické osoby – Akty, které se jich bezprostředně a osobně dotýkají – Rozhodnutí Komise určené členskému státu týkající se vnitrostátních právních předpisů, kterými se zakazuje používání geneticky modifikovaných organismů ve spolkové zemi tohoto státu – Žaloba spolkové země, která je autorem uvedených předpisů, které byly předmětem návrhu na výjimku uvedeného státu z harmonizačního opatření Společenství – Přípustnost*

(Článek 95 odst. 5 ES a čl. 230 čtvrtý pododstavec ES; rozhodnutí Komise 2003/653)

2. *Sbližování právních předpisů – Opatření k dosažení jednotného trhu – Zavedení nových odchýlných vnitrostátních právních předpisů – Přezkum prováděný Komisí – Řízení – Použití zásady kontradiktornosti – Nedostatek
(Článek 95 odst. 4, 5 a 6 ES)*
3. *Sbližování právních předpisů – Opatření k dosažení jednotného trhu – Zavedení nových odchýlných vnitrostátních právních předpisů – Přezkum prováděný Komisí – Rozhodnutí – Povinnost odůvodnění – Rozsah
(Článek 95 odst. 5 ES a článek 253 ES)*

1. Jiné subjekty než adresáti rozhodnutí mohou tvrdit, že jsou osobně dotčeny ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES pouze tehdy, pokud jsou tímto rozhodnutím zasaženy z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní, nebo z důvodu faktické situace, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím je individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát tohoto rozhodnutí. Cílem tohoto ustanovení je totiž zajistit právní ochranu rovněž tomu, kdo, aniž by byl adresátem sporného aktu, je jím ve skutečnosti dotčen, jako by mu bylo rozhodnutí určeno.

dotčený členský stát požadoval výjimku na základě tohoto ustanovení. Důsledkem tohoto rozhodnutí není tedy jen to, že se dotýká aktu, jehož autorem je spolková země, ale nadto brání spolkové zemi ve svobodném výkonu vlastních pravomocí, které jí svěřuje vnitrostátní ústavní řád.

Kromě toho, přestože bylo uvedené rozhodnutí určeno dotčenému členskému státu, tento stát nevykonal žádnou posuzovací pravomoc při jeho oznámení této spolkové zemi, takže spolková země je rovněž bezprostředně dotčena tímto rozhodnutím ve smyslu uvedeného čl. 230 čtvrtého pododstavce ES.

V této souvislosti, je osobně dotčena rozhodnutím Komise o vnitrostátních předpisech, kterými se zakazuje používání geneticky modifikovaných organismů ve spolkové zemi členského státu podle ustanovení čl. 95 odst. 5 ES, taková spolková země, která je autorem návrhu zákona, který vyplývá z její vlastní pravomoci a pro který

(viz body 27–29)

2. Zásada kontradiktornosti se nepoužije na postup stanovený v čl. 95 odst. 5 ES. Podle vzoru postupu uvedeného v čl. 95 odst. 4 ES je totiž tento postup zahájen na žádost členského státu směřující ke schválení vnitrostátních předpisů, které se odchylují od harmonizačního opatření přijatého na úrovni Společenství. V obou případech je postup zahájen oznamujícím členským státem, který se může volně vyjádřit k rozhodnutí, jehož přijetí požaduje. Rovněž musejí být oba postupy v zájmu žádajícího členského státu a řádného fungování vnitřního trhu rychle ukončeny. Skutečnost, že se postup stanovený v odstavci 5 článku 95 ES v tomto ohledu na rozdíl od postupu upraveného v odstavci 4 téhož článku týká vnitrostátních opatření, která jsou ještě ve stavu návrhu, neumožňuje Komisi prodloužit lhůtu šesti měsíců upravenou v čl. 95 odst. 6 ES za účelem zahájení kontradiktorní diskuse.

Zaprvé, pokud jde o znění čl. 95 odst. 6 ES, jednak se tento článek použije bez rozdílu na žádosti o výjimky týkající se platných vnitrostátních opatření uvedených v čl. 95 odst. 4 ES a na žádosti týkající se opatření ve stavu návrhu, na která se použije čl. 95 odst. 5 ES. Krom toho, jelikož možnost prodloužit lhůtu šesti měsíců pro rozhodnutí, která je upravena v třetím pododstavci tohoto

ustanovení, může být využita Komisi pouze tehdy, pokud to vyžaduje složitost vznesené otázky a není-li to nebezpečné pro lidské zdraví, čl. 95 odst. 6 třetí pododstavec ES neumožňuje Komisi prodloužit trvání lhůty šesti měsíců pro rozhodnutí, pokud je jediným cílem umožnit vyslechnutí členského státu, který jí předložil žádost o výjimku na základě čl. 95 odst. 5 ES.

Zadruhé, co se týče systematiky čl. 95 odst. 5 ES, okolnost, že se toto ustanovení týká vnitrostátního opatření, které ještě nenabýlo platnosti, nesnižuje zájem na tom, aby Komise rychle rozhodla o žádosti o výjimku, která jí byla předložena. Autoři Smlouvy totiž zamýšleli rychlé ukončení tohoto postupu za účelem zachování zájmu žádajícího členského státu na stanovení použitelných pravidel, jakož i v zájmu řádného fungování vnitřního trhu.

(viz body 41–44)

3. Za účelem splnění povinnosti uvést odůvodnění upravené v článku 253 ES musí rozhodnutí přijaté Komisí na základě čl. 95 odst. 5 ES obsahovat dostatečné a relevantní uvedení skutečností, které byly zohledněny za účelem určení, zda jsou splněny podmínky uložené tímto článkem pro udělení členskému státu výjimku z harmonizačního opatření Společenství.

(viz bod 53)